

Oymaağaç Höyük/Nerik (?)

Oymaağaç Höyük/Nerik (?)

RAINER MARIA CZICHON*

Samsun İli Vezirköprü İlçesi'nde bulunan Oymaağaç Höyük kazısı 2005 yılından itibaren Berlin Freie Üniversitesi'nden Prof. Dr. Rainer Maria Czichon ve Prof. Dr. Jörg Klinger başkanlığında T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Alman Araştırma Fonu (DFG), Gerda Henkel Vakfı, Tepe Kanuf ve çeşitli özel sponsorların destekleriyle gerçekleştirilmektedir. 200x190 mbüyüklüğündeki Oymaağaç Höyük (Fig. 1) tarihi Vezirköprü-Alacam yolunun batosunda yer almaktır ve bir Kızılırmak geçidine yakındır. Kalkolitik/Eski Tunç Çağında Tavşan Dağları'ndan İkiztepe'nin bronz atölyelerine bakır götürüren kervanlar (Bilgi 2004: 9ff.) aynı yoldan gitmişlerdi. Oymaağaç Köyü'nün karşısında yer alan Avdan Köyü'nde bulunan ve yürüyüş yapanları selamlayan bir mezar steli, bu yolu Roma-Bizans Dönemi'nde kullanılmış olduğunu gösterir (www.sdu.dk/halys). Altıncıkaya Barajı 1982'de inşa edilene kadar Vezirköprü'den Bafra'ya giden hububat taşımacıları da aynı nehir geçidini kullanmışlardır.

Bir ticari yol ve nehir geçidine yakınılığı dışında ılıman bir iklim, çeşitli hububatlar yetiştirmeye imkân veren nemli topraklar, çevredeki meşe ve çam ormanlarında bulunan hayvanları ve özellikle de su bolluğu Oymaağaç Höyük'te yerleşme kararını kolaylaştırmıştır.

Yüzey araştırmaları ve kazı sonuçlarına göre Oymaağaç Höyük'te Kalkolitik Çağ'dan, Geç Demir Çağı'na kadar sürekli yerleşim vardır. Ancak Hitit Dönemi için höyükün önemi fazladır. Çünkü Hititlerin kutsal şehri "Nerik" in, Oymaağaç Höyük'te olduğu düşünülmektedir.

Eski Hitit Dönemi'nde Nerik, Arinna ve Ziplanda; başkent Hattusa dışında vergi vermeyen şehirlerdi (Czichon *et al.* 2006: 159-160). Ayrıca Nerik'in Firtına Tanrısının imparatorlukta önemli bir rolü vardı. Her kim kral olmak istese, Nerik'in Firtına Tanrı'sından onay alması gerekiyordu.

Oymaağaç, which is located in the Vezirköprü District of Samsun, has been excavated by Dr. Rainer Maria Czichon and Prof. Jörg Klinger since 2005 with support from Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism, German Research Fund (DFG), Gerda Henkel Foundation, Tepe Kanuf and various private sponsors. The mound (Fig. 1), measuring 200x190 m, rises to the west of the historical Vezirköprü-Alacam road, near a pass over Halys. In the Chalcolithic/Bronze Age, the caravans carrying copper to the bronze workshops of İkiztepe from the Tavşan Mountains had used this route (Bilgi 2004: 9ff.). A grave stele found in the village of Avdan opposite Oymaağaç is a witness to the continuous use of it (www.sdu.dk/halys). Until the construction of Altıncıkaya Dam in 1982, grain transport from Vezirköprü to Bafra had been carried out through the above-mentioned passage.

Oymaağaç was a favorable candidate for settlement thanks to its closeness to a river passage and a commercial route, mild climate, fertile soils, oak and pine forests that accommodate various games and abundant sources of water.

Surveys and excavations show that the mound was settled from the Chalcolithic until the Late Iron Age without any interruption. It is particularly an important site for the Hittite Period, since Oymaağaç is thought to be Nerik, the sacred city of the Hittites.

In the Old Hittite Period, in addition to Hattusa, Nerik, Arinna and Ziplanda were also free from tax (Czichon *et al.* 2006: 159-

* Prof. Dr., Freie Universität Berlin, Institut für Vorderasiatische Archäologie, Hüttenweg 7 D-1419, Berlin, rczichon@zedat.fu-berlin.de

160). The Storm God of Nerik was a prominent deity, as the future kings ought to seek for the approval of the approval. The city was also home of *Illyanka* myth and the festival of *purulliya*. During this festival, held in the new year, the king's powers were renewed and the works of art in his temple were remade such as a sacrificial oaken table, an *askoi* made of black and white goat hair and two large bronze axes provided by the wooden tablet scribes. A room (?) named *dahanga* was the most sacred place in the temple, where the statues of the Storm God and his wife Zah(š)apuna stood (Haas 1994: 701). An 8 cm-high terracotta foot in red paint (Fig. 2) might belong to one of these.

The shores of Black Sea, where Nerik is located, was a part of the Hittite Empire in the Old Hittite Period. After the Kaškaeans, the dwellers of Pontic Mountains, had gained the control of the region Nerik remained within the empire. According to survey results there was no Hittite city around Nerik in the imperial period, a fact also confirmed by a bit of information in KUB 12.19+, where we read that "Nerik become like a mussel in the water... It was a city of the deep." (Haas 1994: 595, fn. 387). The nearest Hittite settlement is to the south of the Tavşan Mountains, around Amasya, Merzifon and Çankırı. This was a period when the festival of *purulliya* was. Ayrıca *Illyanka* miti ve *purulliya*-festivali Nerik'te gerçekleştiriliyor. Yeni yılda yapılan *purulliya*-festivalinde kralın güçleri yenileniyor, aynı zamanda mağazalarde kullanılan eserler —örneğin; meşe ağacından bir adak masası, siyah ve beyaz keçi kılundan yapılmış *askoi* ve tahta tablet yazan kâtipler tarafından verilen iki büyük bronz balta— yeniden yapılmaktadır. *Dahanga* adlı bir oda (?) mabedin en kutsal yeri. Orada Firtına Tanrılarının ve eşi Zah(š)apuna'nın heykelleri duruyordu (Haas 1994: 701). Kazılarda bulunan pişmiş topraktan yapılmış kırmızı boyalı ve 8 cm boyutlu bir ayak, (Fig. 2) söz konusu tanrı heykellerine ait bir parça olabilir.

Fig. 1:
Oymaağaç Höyük, genel görünüm
(Fotoğraf: Orhan Özgürbaş, Türk Hava Kurumu Genel Başkanlığı)

General view of Oymaağaç Höyük
(Photo: Orhan Özgürbaş, Turkish Aeronautical Association)

Fig. 2:
Pişmiş topraktan yapılmış bir ayak
A terracotta foot

Fig. 3:
Oymaağac topografik planı
The topographic plan of Oymaağac

Eski Hittit Dönemi'nde Karadeniz kıyıları Hittit İmparatorluğu'nun bir kısmını oluşturmuyordu ve Nerik şehri de bu sınırın içineydi. Pontos Dağları'nda yaşayan ve "Kaşka" olarak adlandırılan insanlar güçlenip Karadeniz Bölgesi'ni kontrol altına aldıktan sonra Nerik, Hittit İmparatorluğu'nun sınırlarında kaldı. Yüzey araştırmalarının sonuclarına göre, büyük imparatorluk döneminde Nerik'in etrafında bir Hitit şehri kalmaşı ve KUB 21.19+ metininde yazılım olmuş olanlar da doğrulandı: "Nerik sudaki bir midye gibi oldu. derin suyu bir şehriddi" (Haas 1994: 595, dpn. 387). En yakın Hitit yerleşmeleri Tavşan Dağları'nın gününde yani Amasya, Merzifon ve Çankırı civarlarında bulunuyordu. O dönemde *purulliya*-festival kutlamaları bile yapılmamıştı ve Hakmi'ye taşınmıştı. Ancak genelinde Hakmi'ye görev yapan III. Hattuşili, Kaşkali grupları geri püskürmüştür ve bütün Kuzy Anadolu şehirlerindeki, özellikle de Nerik'teki mabetleri yenileyerek, bayram kutlamalarını yeniden başlamıştı.

Oymaağac Höyük'tünün kuzeydoğu tepesinde bulunan 40x40 m boyutlarındaki mabedin en geç tabakası büyük olasılıkla II. Şuppiluliuma'ya tarihlenmektedir (Fig. 3). To-

was even not celebrated and the city was moved to Hakmi'. But Hattuşili III, who had served in Hakmi', in his youth, drove off the Kaşkaean and resumed the festivals, renewing the temples in North Anatolia, Nerik in particular.

The temple is located on the northern hill of the Oymaağac mound and its latest layer probably belongs to the reign of Şuppiluliuma II (Fig. 3). The topography, dimensions (40x40 m), small finds, seal impressions and cuneiform inscriptions all suggest that the building was dedicated to the Storm God of Nerik. The walls of the building were constructed with a wooden framework filled with stone and mudbrick. A similar technique is observed in the Temple V, and buildings A and E at Boğazköy (Krause 1940: 40, Pl. I), which is a characteristic feature for the last era of the Hittite Empire.

There is a court with wooden door in front of the southern corner of the temple. Its center has a 30 cm wide hole, presumably for a post (Fig. 4). The tablets from Hattuşa mention a sacred oak trunk kept in the temple.

The three layers in the court have yielded many miniature vessels, whose low quality makes them inadequate for daily use. They probably served the purpose of securing the oil, honey, gold, silver and other materials during the construction or renovation of the temple. The miniature vessels concentrate at the south corner which was marked by a large stone. One find includes three vessels placed on within the other.

Among the rubble in a room of the earlier temple red slipped feet, horn and eye fragments of bull figurines have been discovered (Fig. 5). They must have belonged to the figures of Hurri and Serri, the divine animals of the Storm God.

Numerous cuneiform tablet fragments have been recovered from the court in the north of the temple (Fig. 6). The restoration work showed that they belong to two different tablets. One of them, 16 cm wide, is remarkable, since its cuneiform script differs from those of the other fragments in Oymaağac. Paleographically the text is dated to the end of the Hittite Empire. According to Klingler (Czichon et al. 2011: 222-223) it seems to be an inventory judging from the materials included: metal objects, clothes, objects of textiles and feather. The text describes how one -perhaps a scribe- should weigh the cultic objects, put them in a chest, seal it and take a

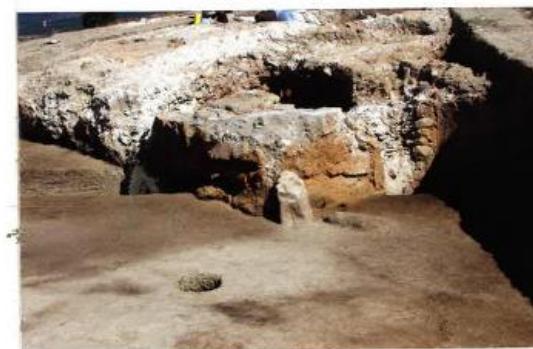

Fig. 4:
Bir direğin dikilmiş olduğu
düşünülen silindir bir delik

Fig. 5:
Bir boğa figürüne ait parça
A fragment of a bull figurine

note on the tablet. That the writer of the tablet states that he did not weigh a silver sphere suggest a self-defense. The second and larger tablet lists the artifacts in the temple that belong the gods such as golden spheres, a silver pitcher, golden symbols 𒈗 (?) named UD.ZAL.LE. It is certain that the tablets were originated in Oymaağac. It is highly likely that there was a room in the temple for the scribes (Czichon et al. 2011: 223).

By 2011, excavations have unearthed 11 tablets dealing with Hittite rituals, historical matters and letters. Most of the fragments mention Nerik, the gods of the city, the Storm God of Nerik, his wife Zah(š)apuna, and Haharma Mountain which is near the city. They all reinforce the association of Oymaağac with Nerik, the sacred city of Hittites (Forlanini 2011: 119-135).

If this assumption is true, the mound should have the "god's favorite spring". According to the myth the Storm God of Nerik went to his favorite spring and hid there when he was tired of humans. In the meantime the rainless days caused drought. People tried to get him back to his temple but failed. In the end, after a bee had stung him, the god returned to his temple. Indeed an underground stairs have been discovered at the eastern section of the temple on the mound (Fig. 7). Elsewhere similar features are termed as "poterns" and known from Hattuşa, Alaca Höyük and Ugarit. 33 steps have been cleared thus far and a rock chamber is now beginning to emerge, where a pool or spring might be expected. Geologist Volker von Seckendorff suggests that there was a natural carstic spring

pografi, yapının ebatları, küçük buluntular, mühür baskıları ve çivi yazılı tablet parçaları bu mabedin Nerik'in Fırtına Tanrı'sına ait olduğunu göstermektedir. Mabedin duvarları ahşap iskeletin içine yerleştirilen taş ve kerpiçlerden oluşmaktadır. Benzer bir duvar yapısı Boğazköy'deki V. Tapınak (Krause 1940: 40 Lev.I) ile A ve E binalarından tannabilir ve Hittit İmparatorluğu'nun son dönemi için karakteristik özellikler taşımaktadır.

Mabedin güney köşesinin önünde ahşap kapısı olan bir avlu bulunmaktadır. Herkesin girmesine izin verilmeyen tertemiz avlunun ortasında, 30 cm çapındaki ilgi çekici silindir bir delik, burada bir direğin dikilmiş olduğunu düşündürmektedir (Fig. 4). Hattuşa'nın tablet arşivlerine göre, Nerik'teki mabette kutsal bir meşə gövdesi duruyordu.

İçindeki yer alan üç ayrı tabakada çok sayıda minyatür kap bulunmaktadır. Düşük kalitesi yüzünden günlük kullanım mümkün olmayan bu kapların tek bir amaç için, olasılıkla mabedin inşası ya da yenilenmesi sırasında tancılar koruması için yağ, bal, altın, gümüş veya başka bir nesnenin mabedin duvarlarına dökülmesi için kullanıldığı düşünülebilir. Mabedin büyük bir taş ile işaretlenen güney köşesinde, minyatür kaplarının sayısı artmaktadır. Bir örnekte, üç kap içe konulmuş olarak bulunmaktadır.

Mabet odalarının daha eski bir mabede ait molozu içerisinde, kırmızı astarlı boğa figürlerinin ayak, boynuz ve göz parçaları bulunmaktadır (Fig. 5). Bunlar Fırtına Tanrı'nın Hurri ve Serri şeklinde adlandırılan kutsal hayvanları olarak tanınır.

Mabedin güney tarafında yer alan avludan çok sayıda çivi yazılı tablet parçası ele geçmiştir (Fig. 6). Restore edil-

Erol Özkan / Aktuel Arkeoloji Dergisi
Photo: Actual Archaeology Magazine

Fig. 6:
Bir tablet parçasının bulunmuş şekli
A tablet at its find-spot

dikten sonra parçaların iki ayrı tablette ait olduğu anlaşılmıştır. 16 cm genişliğindeki tablet ilgi çekicidir. Çünkü bu tabletteki civiyazısı, Oymaağaç Höyük'teki öteki tablet parçalarından farklıdır. Metin paleografik açıdan Hitit İmparatorluğu'nun sonuna tarihlenmektedir. Klinger'e göre (Czichon *et al.* 2011: 222-223) bu tablette çeşitli malzemelerden -örneğin; kult envanteriyle ilgili objeler, madeni eserler, kyafetler, kumaş ve deriden yapılmış başka objeler- bahsedildiği için, bir envanter metnine benzemektedir. Metinden anlaşıldığı kadaryla, biri -kâtip olabilir- bu eserleri tartıktan sonra bir sandığa koyar, mührüler ve tabletin üzerine not eder. Bu işlem çok önemlidiydi. Tablet yazan kişinin gümüş bir kuyreği tattadığını söylemesi, kendini savunduğunu düşünmemize neden olmaktadır. İkinci ve daha büyük olan tablet, mabette saklanan çeşitli tanrılarla ait eserleri içermektedir. Örneğin; altın küreler, gümüş bir ibrik, gümüş ve altın UD.ZAL.LE adlı semboller (?). Bahsedilen her iki tabletin Oymaağaç Höyük'te yazıldığı kesindir. Büyüklük olasılıkla Firtına Tanrılarının mabedinde kâtiplere ait bir oda bulunuyor olmalıdır (Czichon *et al.* 2011: 223).

HİTİTLER: Bir Anadolu İmparatorluğu

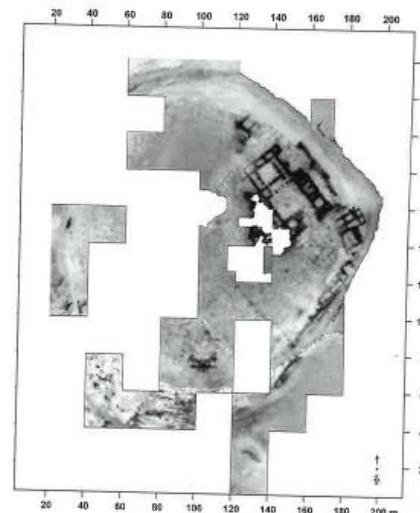

Fig. 7:
Mabedin doğu tarafında keşfedilen
yeraltı merdiveni

The underground stairs discovered
east of the temple

Fig. 8:
Geomanyetik harita
Geomagnetic map

and a bronze seal decorated with a disc-shaped rosette were unearthed from the ashy soil (Fig. 13). The seal is attached to an elaborate pin with a beaded chain. Similar seals are known from Mari (Margueron 2004:292 Fig. 281 and 283, 2b). A well-preserved sickle was discovered on the ground floor, which must have served as a dress ornament as seen on the statue of the Late Assyrian king Assurnasirpal II (Caubet – Pouyssegur 2001: 122). The bathtub preserved a small bank with little holes (Fig. 14). A similar tub was discovered in the Boğazköy-Sarıkale excavations in what called a "bathroom". (Seeger 2004: 68-70). A drain pipe coming out of the tub supports this view. The finds from Oymaağaç suggest that the room of the tower that looks to southwest, i.e. the temple, had an official function. It is highly likely that important people (members of royal family?) had a bath, anointed themselves, did makeup and dressed before they entered the temple.

As the Hittite royal family fled to Southeast Anatolia from their homeland and the Hittite cities were destroyed (including Nerik) Nerik lost its significance. In the Early Iron Age the

2011 yılına kadar kazılarda Hitit törenleri, tarihi konular ve mektup metinler içeren toplam 11 tablet parça bulunmuştur. Çoğu fragmanda Nerik şehrini adı, Nerik'in tanrıları, Nerik'in Firtına Tanrı ve onun eşi Zah(i)apuna ile Haharwa Dağı gibi Nerik çevresindeki bölgelerden bahsedilmektedir. Tüm bu belgeler, Oymaağaç Höyük'ün Hititlerin kutsal şehri "Nerik" olması fikrini güçlendirmektedir (Forlanini 2011: 119-135).

Bu varsayımdan doğrusa, Oymaağaç Höyük'te Firtına Tanrıının "sevdiği pınar"ının bulunması gerekmektedir. Mitolojiye göre, Nerik'in Firtına Tanrı insanlardan bittiği zaman sevdiği pınara girmiştir ve orada saklanmıştır. Bu süreç içerisinde yağmur yağmadığından, kuraklık başlamıştır. Bunu üzerine insanlar çeşitli yöntemlerle Firtına Tanrıının, mabedine geri dönmesi için çabalamışlardır, ancak başarılı olamamışlardır. Sonunda gönderilen bir arının onu sokması üzerine Firtına Tanrı mabedine geri dönmüştür. Gerçekten de Oymaağaç Höyük'te yer alan mabedin doğu tarafında, aşağıya inen bir yeralı merdiveni keşfedilmiştir (Fig. 7). Benzer yapılar "potern" şeklinde tanımlanmakta ve bu yapılar Hattusa, Alaca Höyük ve Ugarit'ten bilinmektedir. 2011 yılına kadar 33 basamağı temizlenmiş

ve aşağısında bir kaya odası gözükmeye başlamıştır. Söz konusu odanın içinde bir havuz veya bir pınar olduğu tahmin edilmektedir. Jeolog Volker von Seckendorff'a göre, kireç taşı kayalarının içinde doğal bir karstik kaynak yer almaktaydı ve Hititler bu kaynağı genişletmişlerdi. Yamaçta duran büyük kapı taşları, merdivenin giriş kapısını korumuştu. Taşın Dağları'ndan getirilen kırmızı andezitten yapılmış farklı ve değerli taşlar, yeraltı pınarının önemini vurgulamak için kullanılmıştı.

Yeraltı merdiveninin paralelinde, şehir kapısına ait kuzey kulesinin dış duvarı geçmektedir. Harald von der Osten jeo-elektrikli bir yüzey araştırması yaparken jeomagneitik haritasında gözükmenen şehir kapısını bulmuştur (Fig. 8). Hitit Dönemi'ne ait 17 m uzunluğunda, 6 odalı iki kule yer almaktadır. Ancak tarımçılık ve erozyondan dolayı güney

Fig. 9:
Kuzey kulenin batı tarafındaki iki kare planlı oda
Two rooms with square plan to the east of north tower

Fig. 10:
Krem astarlı követ
A harfangözlü hafif silip

Fig. 11:
Yuvarlak ağızlı tabak
A plate with rounded mouth

Fig. 12:
Tek kulplu bardak
A cup with single handle

Fig. 13:
Rozet desenli bronz bir mühür
A bronze seal decorated with rosette motifs

kulesine ait duvar kalıntılarının çoğu kaybolmuştur. Sınıdye kadar kuzeý kulenin battı tarafındaki iki kare planlı oda kazılmıştır (Fig. 9). Güneyindeki 8 m² büyüklüğündeki odanın yanına bir tabakının altında hiç beklenmeyen bir envanter rastlanmıştır. 35 cm tabanın içine sokulmuş, 80x70x40 cm boyutlu krem astarlı bir küvetin (Fig. 10) etrafında iki yuvarlak ağızlı tabak (Fig. 11), gri ve kırmızı ibrikler, kırmızı astarlı bir sise ve tek kulpulu bir bardak (Fig. 12) bulunmaktadır. Ayrıca değerli bir kiyafete ait bronz süsler –13 gr ağırlığında altın veya gümüş kaphı eşî benzeri olmayan bir yüzük, değerli bir tas yuvası ve disk şekilli rozet dekorlu bronz bir müähr (Fig. 13)– külâlî topraktan çıkarılmıştır. Bu bronz müähr, boncuklu bir zincirle sâslı bir iğneve bağlanmıştır. Benzeri Mari şehrinde tannan bir resimden biliinmektedir (Margueron 2004:292 Fig. 281 ve 283,2b). Tabanın üzerinde sapaslaşan bir bronz orak

site was populated by a village. The thick walls of the temple was reused, while one-roomed houses, a textile workshop, hundreds of storehouses and refuse pits were built. As for the pottery, hand-made black/dark brown sometimes red painted vessels with simple motifs appeared. In the Late Iron Age the settlement on the mound ceased and the center of the region was moved to Vezirköprü.

KAYNAKLAR / REFERENCES

- www.nerik.de
- Bilgi, Ö. 2004 Anatolia, Cradle of Metals/Anadolu Dökümün Besi/İ, İstanbul.
- Cauvet, A. – P. Pouyssegur 2001 *L'Orient ancien*, Paris.
- Czichon, R.M. 2009 "Archäologische Forschungen am Oymaağac Höyük in den Jahren 2005 und 2006", F.P. Daddi – G. Torri – C. Corti (eds.), *The Central-North Anatolia in Hittite Period. New Perspectives at the Light of Recent Excavations*, Roma: 25-31.
- 2010 "Nerik'in Izinde / Nerik auf der Spur-Erste Forschungsergebnisse vom Oymaağac Höyük", *Arkeoloji ve Sanat* 134: 17-30.
- Czichon, R.M. et al. 2011 "Archäologische Forschungen am Oymaağac Höyük/Nerik (?) in den Jahren 2007-2010", *MDOG* 143: 169-250.
- 2006 "Interdisziplinäre Geländebegehung im Gebiet von Oymaağac Höyük/Vezirköprü/Provinz Samsun", *MDOG* 138: 157-197.
- Czichon, R.M. – J. Klinger 2010 "Karadeniz'deki Hititler: Nerik-Zalpa", *Aktüel Arkeolojî Dergisi*, Kasım 2010: 58-65.
- Forlanini, M. 2011 "Le region autour de Nerik selon les sources Hittites", *SMEA* 52: 119-135.
- Haas, V. 1994 *Geschichte der hethitischen Religion* (Handbuch der Orientalistik 15), Leiden.
- Klinger, J. 2009 "The Cult of Nerik – Revisited", F.P. Daddi – G. Torri – C. Corti (eds.), *The Central-North Anatolia in Hittite Period. New Perspectives at the Light of Recent Excavations*, Roma: 97-109.
- Krause, K. 1940 Boğazköy, Tempel V, ein Beitrag zum Problem der hethitischen Baukunst, İstanbul.
- Margueron, J.-Cl. 2004 *Mari*, Paris.
- Seeher, J. 2004 "Die Ausgrabungen in Boğazköy-Hattusa 2003", *AA*: 59-26.

bulunmuştur. Geç Assur kral II. Assurnasirpal'in Nimrud heykelindeki (Cauvet – Pouyssegur 2001: 122) gibi, orak kiyafetin takısı olarak kullanılmıştır. Yukarıda bahsedilen küvetin içinde, küçük ve çok delikli bir bank yer almaktadır (Fig. 14). Benzer bir küvet Boğazköy-Sarıkale kazalarında "banyo" denilen bir mekânda bulunmuştur (Seeher 2004: 68-70). Küvetin yanından çıkan pis su borusu, bu yorumu desteklemektedir. Oymaağac Höyük'ün buluntularına göre kapı kulenin güneybatı, yani mabedin istikametine bakan odası, resmi bir amaç için kullanılmıştır. Büyüük olasılıkla önemli insanlar (kral ailesinin oğlu üyesi?) Firtina Tanrı'nın mabedine gitmeden önce, burada yanmışlar, yağ sürülmüşler, makyaj yapmışlar ve sâslı kiyafetlerini giymişlerdir.

Hittit kral ailesi İç Anadolu'dan Güneydoğu Anadolu'ya kaçtığı zaman ve Hittit şehirleri (Nerik dahil) tahrip edildiği zaman Nerik'in bu bölgedeki önemi son buldu. Erken Demir Çağında Nerik kentinin yerinde bir köy yer almaktaydı. Tahrip edilen Hittit mabedinin kalın duvarları tekrar kullanılırken tek odalı evler, bir dokuma atölyesi, yüzlerce depo ve çop cukurları yapılmış ve elde yapılmış siyah-koyu kahverengi, bazen basit motifli kırmızı boyalı çanak çömlekler kullanılmıştır. Demir Çağının sonunda Oymaağac Höyük'te yerleşim son bulur ve bölgenin merkezi Vezirköprü tarafa taşınır.

Fig. 14:
Küvetin içinde yer alan çok delikli bank
The perforated bank in the bathtub